

(In)continència verbal

David DOMINGO

Ahir al matí feien el resum de la Setmana del guiñol, a Canal Plus, i vaig poder veure els ninots d'Artur Mas i Jordi Pujol amb la bandera d'un nou territori politicoesportiu, "Catalorra". Michael Robinson, que en versió guinyol parla més bé el castellà que a la realitat, els demanava per què no es deia "Andorrunya", i Pujol contestava que li recordava una cançó de Juan Pardo. Millor prendre-s'ho tot com un gag, perquè si fos d'una altra manera el senyor Mas hauria d'acabar en les autonòmiques catalanes com Remedios Amaya a Eurovisió fa uns quants anys, amb cap vot i, per què no, buscant qui comanda la barca.

Un dels assumptes de la setmana en matèria esportiva, i també en matèria política, ha acabat demostrant que potser no s'hi val tot. S'ha parlat tant de la idea com del senyor Mas, però a hores d'ara encara no he sentit cap més veu en defensa d'aquesta proposta de bomber-torero que menysprea Andorra pertot arreu. I això que n'ha parlat gairebé tothom; només faltarien el president del Comitè Olímpic Internacional, Jacques Rogge, que és a Suïssa, i el cap de Govern, Marc Forné, a qui potser ja li toca dir alguna cosa, perquè hi està compromès per totes bandes. Dijous, en l'acte estel·lar de Grand Valira, va fer d'andorrà i de suec a la vegada.

La mateixa incontinència verbal de què ha fet gala el senyor Mas es torna continència exagerada per part de l'executiu, que en callar està consentint. I això ho ha aprofitat de moment l'oposició, que ja ha fabricat teories per les quals s'acaba deduint que Forné i Mas havien parlat d'aquest tema de les seleccions esportives abans de les paraules del segon a Lausana. Els membres del Comitè Olímpic Andorrà ja hi han dit la seva, els esportistes andorrans han parlat, els

partits polítics també s'han expressat... fins i tot la caixa de l'Hiper opina. Ara al Govern li queden tres opcions:

- 1- No censurar Mas i fer enfadar el president del bigoti.
- 2- Censurar Mas i fer un flac favor als col·legues polítics catalans amb vista a unes eleccions molt obertes.
- 3- No dir res, que tal com estan les coses, pot acabar passant.

Ah!, m'oblidava de la quarta opció: una resposta oficial d'aquelles en què no et mulles per enlloc. És la més complicada d'estructurar, però per això hi ha la figura de l'assessor.

Que gran que és la política, amics.

Article publicat dilluns dia 20 d'octubre de 2003 al Diari d'Andorra